

บทความเรื่อง “เทคนิคการบรรเลงไวโอลินสำเนียงไทยของครูสุทิน ดวงเดือน”

โดยคณะกรรมการการจัดการความรู้ของนักศึกษา

คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

“เทคนิคการบรรเลงไวโอลินสำเนียงไทยของครูสุทิน ดวงเดือน”

“เทคนิคการบรรเลงไวโอลินสำเนียงไทยของครูสุทิน ดวงเดือน” เป็นการจัดการองค์ความรู้ของนักศึกษาในเรื่องของเทคนิคการบรรเลงไวโอลินจากครูสุทิน ดวงเดือน ผู้มีประสบการณ์ในการบรรเลงไวโอลินทั้งการบรรเลงเพื่อการแสดงสด และการบรรเลงเพื่อการบันทึกเสียง มีผลงานต่าง ๆ มากมาย ทั้งการบรรเลงไวโอลินประกอบการขับร้อง และการบันทึกเสียงประกอบละครโทรทัศน์ เช่น เพลงแขกเชิญเจ้า, เพลงเขียนไว้ข้างฝา, เพลงกอดฉันก่อนลา, ละครเรื่องนาคี, ทวิภพ, จำเลยรัก และได้ทำงานร่วมกับนักร้อง นักดนตรี ร่วมไปถึง ศิลปินแห่งชาติและนักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียง เช่น ยอดรัก สลักใจ, สุนารี ราชสีมา, ชลธิ์ ธารทอง, จิตรกร บัวเนียม เป็นต้น สามารถบรรเลงไวโอลินได้อย่างไพเราะตามอารมณ์ และสำเนียงของเพลงนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นสำเนียงของเพลงคลาสสิก สำเนียงของเพลงจีน หรือสำเนียงของเพลงไทย เป็นต้น ทั้งยังเป็นที่ยอมรับ และเป็นที่รู้จักในวงการของนักไวโอลิน

ภาพที่1 ครูสุทิน ดวงเดือน

ที่มา ครูสุทิน ดวงเดือน

เนื่องจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันที่อนุรักษ์ สืบสานความเป็นไทย จึงเป็นที่น่าสนใจในองค์ความรู้เรื่องเทคนิคการบรรเลงไวโอลินสำเนียงของครูสุทิน ดวงเดือน เพื่อให้นักศึกษาไวโอลิน และกลุ่มเครื่องสายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์สามารถนำเทคนิคมาพัฒนาการบรรเลงไวโอลินให้เกิดสำเนียงไทยที่ไพเราะและชัดเจนตามแบบฉบับของครูสุทิน ดวงเดือน ซึ่งนักศึกษาสามารถนำความสามารถดังกล่าวไปต่อยอดเพื่อสร้างสรรค์การแสดงดนตรีสากลร่วมกับดนตรีไทย หรือสามารถสร้างสรรค์การแสดงดนตรีสากลที่อนุรักษ์ความเป็นไทยได้ในอนาคต รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อ ครู อาจารย์ หรือผู้ที่มีความสนใจ

ธรรมชาติของเสียงไวโอลินมีความคล้ายคลึงกับเครื่องสายของดนตรีไทยประเภท ซอ กล่าวคือ ไวโอลินมีหลักการกำเนิดเสียง และเทคนิคในการบรรเลงคล้ายคลึงกับซอไทย เป็นเครื่องดนตรีที่บรรเลงทำนองหลักเช่นเดียวกับซอไทย มีการใช้เทคนิคในการบรรเลงที่คล้ายคลึงกัน แต่การเรียกชื่อเทคนิคนั้น ๆ จะแตกต่างกันออกไป (ภมรศักดิ์ เกื้อหนองขุน, 2556, น. 12) ตัวอย่างเช่น

เทคนิค การใช้คันชักไวโอลิน	เทคนิค ซอไทย
1. Staccato	1. การสีสะอึกคันชัก
2. Tremolo	2. การสีรัวคันชัก
3. Dynamic	3. การสีให้เบาหรือดังขึ้น
4. Double stop	4. การสีคู่ประสาน
5. Vibrato	5. การขย่มสาย
6. Trill	6. การพรมนิ้ว
7. Shifting	7. การสีนิ้วรูด
8. Harmonics	8. การคงเสียง
9. Grace note	9. โน้ตสะบัด (โน้ตประดับชนิดหนึ่ง)

ตารางเปรียบเทียบเทคนิคไวโอลินและเทคนิคซอไทย

ที่มา : อาจารย์ฐกฤต สุกุลกิตติไกร

เทคนิคการบรรเลงไวโอลินสำเนียงไทย ครูสุทิน ดวงเดือน กล่าวว่า สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดสำเนียงคือความคิด สิ่งแรกต้องทำความเข้าใจคิดตาม โดยปกติแล้วเราสามารถได้ยินเพลงไทยได้บ่อยๆ แต่ไม่ได้ตั้งใจหรือใส่ใจฟังในรายละเอียดต่างๆ เมื่อต้องบรรเลงเพลงไทยให้เกิดสำเนียงต้องศึกษาด้วยการฟัง สังเกตธรรมชาติและสำเนียงของเครื่องดนตรีไทยในเพลงเป็นแบบอย่าง ทำความเข้าใจและคิดให้ได้ว่าทำอย่างไรให้เครื่องดนตรี

ตะวันตกมีเสียงออกมาให้ใกล้เคียงกับเครื่องดนตรีไทยนั้น บทเพลงต้องการอารมณ์แบบไหน ต้องใช้วิธีการใดถึงสามารถเลียนเสียงให้เหมือนได้ ความคิด และจิตใจต้องลื่นไหลไปกับเสียงที่เราต้องการ ซึ่งจะส่งผลให้กล้ามเนื้อทำงานตอบสนองกับความคิด และบรรเลงสื่อสารบทเพลงออกมาได้ตรงตามธรรมชาติของบทเพลงสรุปแล้วสิ่งที่สำคัญในการทำให้เกิดสำเนียงคือ “การรู้จัก เข้าใจ เข้าถึง และเลียนแบบ”

วิธีการทำความเข้าใจและถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง ครูสุทิน กล่าวว่า นอกจากการฟัง ทำความเข้าใจ และเลียนแบบทางด้านดนตรีแล้ว ยังต้องมีความเข้าใจในเรื่องราวของบทเพลง ศึกษาเรื่องราวและคิด จินตนาการให้เราเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องราวและเข้าไปอยู่ในอารมณ์และความรู้สึก เช่น เพลงน้ำตาแสงใต้ เริ่มศึกษาจากชื่อเพลง กล่าวคือ น้ำตา คือ ความเศร้า แสงใต้ คือ แสงสว่างจากคบไฟ จินตนาการถึงบรรยากาศที่มีแสงรำไรจากคบไฟ สะท้อนกับหยดน้ำตาบนใบหน้าของผู้หญิงที่กำลังจะสูญเสียคนรักอย่างไม่มีวันหวนกลับ ตกอยู่ในห้วงอารมณ์เศร้า ทุกข์ระทม ให้คิดว่าเราเป็นหญิงสาวผู้นั้น รู้สึกให้เหมือนหญิงสาวผู้นั้น เมื่อเราเข้าถึงอารมณ์และความรู้สึก จิตวิญญาณจะถ่ายทอดทุกสิ่งออกมาผ่านสรีระ กล่าวคือ เมื่อเรารู้สึกเศร้าร่างกายจะตอบสนองอย่างอ่อนแอ แต่เมื่อเรารู้สึกโกรธร่างกายจะตอบสนองด้วยความรุนแรง มีพลังกำลัง หากเราใช้อารมณ์โกรธบรรเลงบทเพลงที่มีความเศร้าจะไม่สามารถสื่อสารอารมณ์และสำเนียงให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของบทเพลง ส่วนในด้านของการฟังดนตรี ให้ฟังเพลงต้นฉบับเป็นหลัก และเลียนแบบจนเกิดความเข้าใจ จากนั้นจึงค่อยๆ เติมแต่งลูกเล่นที่เป็นตัวตนของเราลงไป โดยที่ยังคงพื้นฐานเดิมของบทเพลงต้นฉบับไว้ อย่าให้เสียโครงเก่า ซึ่งการปรุงแต่งเสียงนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน รวมถึงพื้นฐานเทคนิค และสรีระของผู้บรรเลงต้องมีความพร้อม เมื่อเราเข้าใจและเข้าถึง เราต้องมีเทคนิคและวิธีการที่จะสร้างสรรค์เข้าไปในบทเพลงเพื่อให้ได้ถ่วงทำนองสำเนียงลีลาที่เราต้องการ

เทคนิคในการบรรเลงไวโอลินให้เกิดสำเนียงไทย ครูสุทิน กล่าวว่า ไวโอลิน มีความคล้ายคลึงกับ ซอไทยที่มีการใช้เทคนิคการสะบัดนิ้ว การพรมนิ้ว ส่วนใหญ่เป็นเทคนิคพื้นฐานต่างๆ ของเครื่องสาย อยู่ที่ความเหมาะสมในการเลือกใช้ ต้องอาศัยประสบการณ์ หากใส่มากเกินไปจะทำให้รู้สึกน่าเบื่อ เช่นเดียวกันกับเทคนิคทางไวโอลิน ตัวอย่างเช่น การ Shift ต้องคิดอยู่เสมอว่าตรงไหนควรใช้ Position ไหน การใช้ Grace Note หรือโน้ตสะบัดเพื่อให้เสียงดูมีเสน่ห์ ให้คิดว่าทำนองหลักของเพลงคือการร้องเพลงและเราจะบรรเลงอย่างไรถึงจะช่วยส่งเสริมคำร้องให้สวยงาม เป็นต้น

วิธีการฝึกซ้อมให้เกิดสำเนียงไทย ครูสุทิน กล่าวว่า บทเพลงต่างๆ มีรูปแบบเฉพาะของแต่ละบทเพลง เช่น บทเพลงคลาสสิก จะมีสำเนียงของคลาสสิก หากเราบรรเลงด้วยการเอื้อนเหมือนสำเนียงไทย จะทำให้สำเนียงไม่เกินไปตามรูปแบบของเพลงคลาสสิก เป็นต้น วิธีการซ้อมให้เกิดสำเนียง ต้องคิดว่าเทคนิคอะไรที่ใช้แล้วสามารถทำให้เกิดสำเนียงที่เราต้องการ และให้ฝึกเทคนิคนั้นซ้ำๆ จนเกิดความชำนาญ จึงสามารถนำไปใช้ในบทเพลงได้อย่างไพเราะแนบเนียน

ในการจัดการองค์ความรู้เรื่องเทคนิคการบรรเลงไวโอลินสำเนียงไทยของครูสุทิน ดวงเดือน ได้ยกตัวอย่างการบรรเลงไวโอลินสำเนียงไทยในบทเพลงน้ำตาแสงใต้ ซึ่งเป็นเพลงประกอบละครเรื่อง พันท้ายนรสิงห์ ในตอนที่ พันท้ายนรสิงห์ กำลังสั่งลา นวล ผู้ซึ่งเป็นภรรยา เพื่อไปรับโทษประหารชีวิต เป็นบทเพลงที่ไพเราะงดงาม และแฝงไว้ด้วยความเศร้าอย่างลึกซึ้ง ประพันธ์ทำนองโดยสง่า อารัมภีร โดยได้แรงบันดาลใจมาจาก เพลงเขมรไพรโยค และเพลงลาวครวญ (SYMPOSIUM74, 2551)

น้ำตาแสงใต้

Violin Solo

Intro

A

7

13 B

19 C

25

30 D

36 To Coda

40

Cadenza

สาธิตการบรรเลงน้ำตาแสงใต้เต็มเพลง

โดยครูสุทิน ดวงเดือน

ในการบรรเลงเพลงน้ำตาแสงใต้ ครูสุทินได้อธิบายวิธีการคิดและเทคนิคในการบรรเลงที่ใช้สื่อสารให้ได้
สำเนียงตามอารมณ์ของบทเพลงในแต่ละท่อน โดยแบ่งได้ 6 ท่อน ดังนี้

เพลงน้ำตาแสงใต้ ท่อน Intro

เริ่มต้นโน้ตตัวแรกด้วยการสีก้นชักขึ้น แยกคั่นชักทุกตัวโน้ต และเป็นการใช้คั่นชักแบบ Detache
เป็น Stroke การเล่นของคั่นชักที่ราบเรียบ เพื่อให้เสียงแต่ละตัวโน้ตต่อเนื่องกัน

การเล่นท่อน 1 Intro เป็นการเล่นเพื่อเริ่มต้นการเล่าเรื่องราวของบทเพลงนั้นๆ เพลงน้ำตาแสงใต้ เป็นเพลงที่มี
ทำนองเศร้า ดังนั้นการบรรเลงจะต้องคิดและบังคับทำนองให้ออกมามีอารมณ์เศร้า เมื่อเข้าถึงความเศร้า สมองจะทำ
หน้าที่สั่งการมายังก้ามเนื้อ เพื่อที่จะบรรเลงออกมาให้ได้ตามที่เพลงต้องการจะสื่อ

สาธิตการบรรเลงเพลงน้ำตาแสงใต้ท่อน Intro

โดยครูสุทิน ดวงเดือน

เพลงน้ำตาแสงใต้ ท่อน A

ท่อน A ห้องที่ 5-12 ใช้เทคนิค Grace Note

เริ่มต้นโน้ตตัวแรกด้วยการสั่นชักลง ในห้องที่ 8 มีการใช้เทคนิคการเล่น Grace Note (โน้ตสะบัด) เป็นโน้ตตัวเล็กที่อยู่หน้าตัวโน้ตหลัก โดยเล่นตัว ซอล กับ ฟา เป็นการสั่นชักขึ้น คือ เล่น 2 ตัวโน้ตใน 1 คั่นชัก และสั่นชักลงที่โน้ตตัว เร ซึ่งเป็นโน้ตตัวหลัก

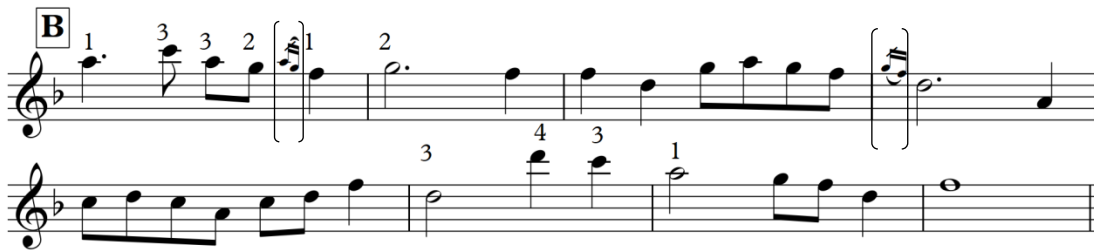
ในห้องที่ 12 มีการใช้เทคนิคการเล่น Grace Note (โน้ตสะบัด) เช่นกัน จะแตกต่างกันตรงที่ คั่นชัก กล่าวคือ โน้ตสะบัด กับ โน้ตตัวหลัก จะใช้คั่นชักเดียวกัน ซึ่งทั้ง 2 แบบนี้สามารถสังเกตได้จากเครื่องหมายโยงเสียง (Slur)

ตามเนื้อหาบทเพลงที่กล่าวถึงการลาจาก เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องใช้เทคนิคการสีเพื่อให้สำเนียงสะท้อนความเศร้าให้ออกมา ไม่ว่าจะเป็นการใช้ Grace Note เพื่อสร้างสีสันให้กับบทเพลง การควบคุมความดังเบา (Dynamic) ของโน้ตที่บรรเลงออกมา การสั่นเครือเสียง (Vibrato) ให้เหมือนกับการร้องไห้ สังเกตจากโน้ตตัวแรกของท่อนนี้เลือกใช้โทนเสียงที่ไม่สูงมากเพื่อให้รู้สึกเศร้าและสงบ

สาธิตการบรรเลงน้ำตาแสงใต้ท่อน A
โดยครูสุทิน ดวงเดือน

เพลงน้ำตาแสงใต้ ท่อน B

ท่อน B ห้องที่ 13-20 ใช้เทคนิค Shifting และ ใช้เทคนิค Grace Note

ในห้องที่ 13 กดตัว ลา ด้วยนิ้ว 1 ใน Position ที่ 3 และกดตัว โด ด้วยนิ้ว 3 ใน Position ที่ 3 จากนั้นเลื่อนนิ้ว 3 ไปหาตัว ลา ใน Position ที่ 1 โดยใช้ นิ้ว 3 นิ้วเดียวกันกับที่กดตัว โด ก่อนหน้านี้นี้เป็นการใช้เทคนิค Shifting และยังมีการใช้เทคนิค Grace Note (โน้ตสะบัด) โดยเล่นตัว ลา กับ ซอล เป็นการสืคั่นชักขึ้น คือ เล่น 2 ตัวโน้ตใน 1 คั่นชัก และสืคั่นชักลงที่โน้ตตัว ฟา ซึ่งเป็นโน้ตตัวหลัก

ในห้องที่ 16 มีการใช้เทคนิค Grace Note (โน้ตสะบัด) เป็นโน้ตตัวเล็กที่อยู่หน้าตัวโน้ตหลักโดยเล่นตัว ซอล กับ ฟา เป็นการสืคั่นชักขึ้น คือ เล่น 2 ตัวโน้ตใน 1 คั่นชัก และสืคั่นชักลงที่โน้ตตัว เร ซึ่งเป็นโน้ตตัวหลัก

ในห้องที่ 18 มีการใช้เทคนิค Shifting จากโน้ตตัว เร นิ้ว 3 ใน Position ที่ 1 เลื่อน Position ไปกดโน้ตตัว เร นิ้ว 4 ใน Position ที่ 3 และอยู่ใน Position ที่ 3 จนจบท่อน B

ในท่อน 3 ท่อน B นี้ ใช้โน้ตโทนเสียงสูงและมีการเอื้อนของโน้ตโดยการใช้เทคนิค Shifting ที่ทำให้รู้สึก หวาดหวิว โหยหวน บาดลึกเข้าไปในอารมณ์ ดังนั้นโน้ตตัว เร ในห้องที่ 18 จังหวะที่ 3 จำเป็นจะต้องใช้น้ำหนักมือ หรือ Dynamic ในการสืเพื่อสื่ออารมณ์ให้ออกมาอย่างเต็มที่ ในวิดีโอตัวอย่างการเล่น จะเล่นโดยเพิ่มโน้ตที่อยู่ นอกเหนือจากทำนองหลักเพื่อรับเข้าในท่อน B เรียกว่า (Pick Up) ด้วยโน้ตตัว โด

สาธิตการบรรเลงน้ำตาแสงใต้ท่อน B
โดยครูสุทิน ดวงเดือน

เพลงน้ำตาแสงใต้ ท่อน C

ท่อน C ห้องที่ 21-28 ใช้เทคนิค Grace Note

ในห้องที่ 24 มีการใช้เทคนิค Grace Note (โน้ตสะบัด) เป็นโน้ตตัวเล็กที่อยู่หน้าตัวโน้ตหลัก โดยเล่นตัว เร กับ โด เป็นการสืคั่นชักขึ้น คือ เล่น 2 ตัวโน้ตใน 1 คั่นชัก และสืคั่นชักลงที่โน้ตตัว ลา ซึ่งเป็นโน้ตตัวหลัก

ในห้องที่ 28 มีการใช้เทคนิคการเล่น Grace Note (โน้ตสะบัด) เช่นกัน จะแตกต่างกันตรงที่ คั่นชัก กล่าวคือ โน้ตสะบัด กับ โน้ตตัวหลัก จะใช้คั่นชักเดียวกัน ซึ่งทั้ง 2 แบบนี้สามารถสังเกตได้จากเครื่องหมายโยงเสียง (Slur)

จากการใช้เทคนิคข้างต้นบวกกับการเข้าใจอารมณ์ของเพลงทำให้เกิดการเล่นในลักษณะคล้าย ๆ การสะอื้นร้องไห้ออกมาด้วยการใช้ Vibrato ช่วยให้เพลงมีความเศร้า ฟังดูเป็นธรรมชาติ และไพเราะมากขึ้น

สาธิตการบรรเลงน้ำตาแสงใต้ท่อน C
โดยครูสุทิน ดวงเดือน

เพลงน้ำตาแสงใต้ ท่อน D

ท่อน D ห้องที่ 29-36 ใช้เทคนิค Shifting และ ใช้เทคนิค Grace Note

ในห้องที่ 29 กดตัว ลา ด้วยนิ้ว 1 ในPositionที่ 3 และกดตัว โด ด้วยนิ้ว 3 ในPositionที่ 3 จากนั้นเลื่อน นิ้ว 3 ไปหาตัว ลา Positionที่ 1 โดยใช้ นิ้ว 3 นิ้วเดียวกันกับที่กดตัว โด ก่อนหน้านั้น เป็นการใช้น้เทคนิค Shifting

ในห้องที่ 32 มีการใช้เทคนิค Grace Note (โน้ตสะบัด) เป็นโน้ตตัวเล็กที่อยู่หน้าตัวโน้ตหลัก โดยเล่นโน้ต ตัวซอล กับ ฟา เป็นการสั่นชักขึ้น คือ เล่น 2 ตัวโน้ตใน 1 คั่นชัก และสั่นชักลงที่โน้ตตัว เร ซึ่งเป็นโน้ตตัวหลัก

ในห้องที่ 35 – 36 มีการใช้เทคนิค Shifting โดยโน้ตตัว เร ในห้องที่ 35 นั้นคือนิ้ว 3 ที่อยู่ใน Position ที่ 1 ต้องเลื่อนมาที่ Position ที่ 3 เพื่อกดตัว ฟา นิ้ว 3 ที่อยู่สายเดียวกัน ซึ่งตัว ฟา สามารถกดใน Position ที่ 1 ได้ แต่ที่ต้องใช้เป็นตัว ฟา Position ที่ 3 นั้น ก็เพื่อเชื่อมเสียงและสร้างสำเนียงความเป็นดนตรีไทย

ลักษณะการเล่นยังเน้นในเรื่องการสื่ออารมณ์ของบทเพลงให้ออกมาจากการเข้าใจท่วงทำนองตัวโน้ตที่ยังใช้โน้ตโทนเสียงสูงเพื่อให้อารมณ์เศร้า โหยหวนจับใจ ด้วยการใช้เทคนิค Shifting และควบคุม Dynamic ค่อยๆ ปล่อยอารมณ์ให้เหมาะสม เพื่อแสดงความเศร้าผ่านทำนองเพลง

สาธิตการบรรเลงน้ำตาแสงใต้ท่อน D
โดยครูสุทิน ดวงเดือน

เพลงน้ำตาแสงใต้ ท่อน Cadenza

ท่อน Cadenza ห้องที่ 37-42 การใช้เทคนิค Shifting

ในห้อยที่ 37 กดตัว ลา ด้วยนิ้ว 1 ในPositionที่ 3 และกดตัว โด ด้วยนิ้ว 3 ในPositionที่ 3 จากนั้นเลื่อน นิ้ว 3 ไปหาตัว ลา Positionที่ 1 โดยใช้ นิ้ว 3 นิ้วเดียวกันกับที่กดตัว โด ก่อนหน้านี้เป็นการใช้เทคนิค Shifting

ในห้อยที่ 41 – 42 จบเพลงด้วย Cadenza เพื่อแสดงความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ในการ ออกแบบการบรรเลงทั้งท้ายท่อนจบของเพลงเป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงของผู้บรรเลง

สารถีการบรรเลงน้ำตาแสงใต้ท่อน Cadenza

โดยครูสุทิน ดวงเดือน

จากการรวบรวมองค์ความรู้เรื่อง เทคนิคการบรรเลงไวโอลินสำเนียงไทยของครูสุทิน ดวงเดือน สรุปได้ว่า สิ่งที่สำคัญในการทำให้เกิดสำเนียงคือ “การรู้จัก เข้าใจ เข้าถึง และเลียนแบบ” ในการทำความเข้าใจ และถ่ายทอดสำเนียงและอารมณ์ของบทเพลง ต้องอาศัยความเข้าใจใน 2 ส่วน ส่วนแรกคือ ส่วนที่เป็นเรื่องราวของบทเพลง กล่าวคือ ต้องมีความเข้าใจในเรื่องราว จินตนาการว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องราว อารมณ์ และความรู้สึกของบทเพลงนั้น ส่วนที่ 2 คือ ส่วนของดนตรี ต้องฟังเพลงต้นฉบับเป็นหลัก และเลียนแบบจนเกิดความเข้าใจ จากนั้นจึงค่อยๆ เติมแต่งลูกเล่นที่เป็นตัวตนของเราลงไป โดยเมื่อมีความเข้าใจในทั้ง 2 ส่วน จนสามารถเข้าถึงบทเพลง ความคิดนั้นจะส่งผ่านมายังสรีระ เพื่อปฏิบัติบทเพลงให้มีสำเนียงอย่างเหมาะสม นอกจากนั้นแล้ว สิ่งที่สำคัญในการถ่ายทอดสำเนียงและอารมณ์ยังต้องอาศัยประสบการณ์ รวมถึงความพร้อมทางด้านเทคนิคและสรีระของแต่ละบุคคล เพื่อที่จะสร้างสรรค์ลีลาของการบรรเลงเข้าไปในบทเพลง ให้ได้ถ่วงทำนองสำเนียงที่เราต้องการ

เทคนิคในการบรรเลงไวโอลินให้เกิดสำเนียงไทยที่ครูสุทินใช้เป็นเทคนิคพื้นฐานทั่วไปของเครื่องสาย เทคนิคที่ใช้ในบทเพลงน้ำตาแสงใต้ ซึ่งเป็นบทเพลงตัวอย่าง ได้แก่ การใช้คันชักแบบ Detache เป็น Stroke เทคนิค Shifting เทคนิค Grace Note การใช้ Vibrato และการควบคุม Dynamic หรือน้ำหนักความดังเบาในการบรรเลง เป็นต้น ให้คิดว่าทำนองหลักของเพลงคือการร้องเพลงและเราจะบรรเลงอย่างไรถึงจะช่วยส่งเสริมคำร้องให้สวยงาม วิเคราะห์ว่าเทคนิคอะไรที่ใช้แล้วสามารถทำให้เกิดสำเนียงที่เราต้องการ และเทคนิคนี้ควรอยู่ตรงไหนถึงจะเหมาะสม เช่น ท่อน A ในเพลงน้ำตาแสงใต้ ตามเนื้อหาบทเพลงที่กล่าวถึงการลาจาก สังเกตจากโน้ตตัวแรกของท่อนนี้เลือกใช้โน้ตเสียงที่ไม่สูงมากเพื่อให้รู้สึกเศร้าและสงบ ครูสุทินได้ใช้ Grace Note เพื่อสร้างสีสันให้คล้าย

กับการเอื้อน ควบคุมความดังเบา (Dynamic) และใช้การสั่นเครือเสียง (Vibrato) ให้เหมือนกับการร้องให้ ท่อน D เป็นท่อนที่ใช้โน้ตโทนเสียงสูง เพื่อให้รู้สึกบาดอารมณ์ความรู้สึก ครูสุทินเลือกใช้เทคนิค Shifting ค่อยๆ เลื่อนเปลี่ยน Position นิ้ว และควบคุมความดังเบา (Dynamic) ค่อยๆ ปล่อยอารมณ์ให้เหมาะสม รวมถึงการใช้การสั่นเครือเสียง (Vibrato) เพื่อแสดงความเศร้าให้คล้ายกับการร้องให้ เป็นต้น

นอกจากนั้นแล้วการฝึกซ้อมที่ถูกต่องก็เป็นสิ่งที่จำเป็น โดยครูสุทินได้ให้คำแนะนำวิธีการซ้อมให้เกิดสำเนียง โดยต้องคิดว่าเทคนิคอะไรที่ใช้แล้วสามารถทำให้เกิดสำเนียงที่เราต้องการ และให้ฝึกเทคนิคนั้นซ้ำๆ จนเกิดความชำนาญ จึงสามารถนำไปใช้ในบทเพลงได้อย่างไพเราะแนบเนียน ในการศึกษาบทเพลงนอกจากศึกษาโน้ตที่บันทึกไว้ และเทคนิคจากครูผู้สอนแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการฟัง และวิเคราะห์แต่ละประโยค ตีโจทย์ให้แตก เพลงทุกเพลงมีคุณค่า เต็มเปี่ยมไปด้วยจินตนาการ อารมณ์ความรู้สึกของผู้แต่ง เราต้องศึกษา และสร้างสรรค์แต่งเติมเพื่อให้เกิดสีสันที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ต้องหมั่นใฝ่รู้ เรียนรู้ให้รู้จัก เข้าใจ และเข้าถึงบทเพลงอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2553). *หัดเล่นไวโอลิน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เอ็มไอเอส ซอฟท์เทค จำกัด
- ภมรศักดิ์ เกื้อหนองขุน. (2556). *การศึกษากระบวนการถ่ายทอดการบรรเลงซอฮู้ของครูฉลุวย จิยะจันทร์*. การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรีศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วรรณิสา ประเสริฐสุภวิทย์. (2555). *การศึกษาด้านแบบความเป็นครูดนตรี : กรณีศึกษา พันเอกชูชาติ พิทักษากร ศิลปินแห่งชาติ*. การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรีศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Symposium74. (2008). น้ำตาแสงใต้. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก <https://symposium74.wordpress.com/2008/10/03/น้ำตาแสงใต้/>.
- ขลุ่ยไทย. (มปป.). เพลงน้ำตาแสงใต้. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/a/sapit.ac.th/khluy/phelng-fuk-pea-khluy/phelng-nata-saeng-ti>.